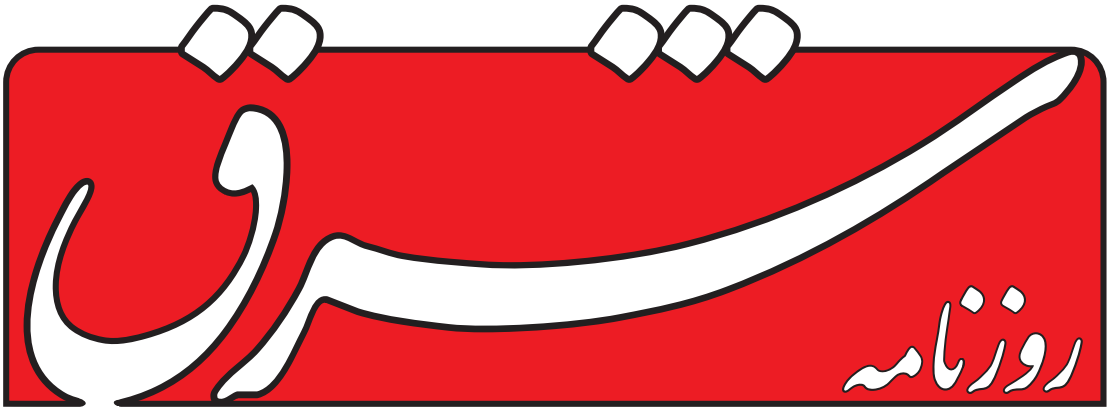


بررسی یکی از مواد برنامه هفتم توسعه درباره رصد داده‌های کاربران ایرانی در گفت‌وگو با کارشناس

صیانت دوم در برنامه هفتم

سامان موحدی‌راد: برنامه هفتم توسعه حالا در مجلس شورای اسلامی و در کمیسیون تلفیق در حال بررسی است تا در نهایت با تصویب به قانون تبدیل شود. پیش از آنکه سیدابراهیم رئیسی این لایحه را به مجلس ارائه کند، انتشار پیش‌نویس این برنامه حواشی فراوانی ایجاد کرده بود...

صفحه ۱۰



چهارشنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۲ • ۲۳ ذی‌الحجه ۱۴۴۴ • ۱۲ جولای ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۵۹۹ • ۱۲ صفحه • ۱۵۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: «شرق» از روند تدوین و بررسی برنامه هفتم توسعه گزارشی می‌دهد؛ برنامه‌ای برای رؤیابرداری یا توسعه؟، معمای عجیب نیمکت تیم ملی و یادداشت‌هایی از نوید مجیدی، نیما نامداری

شورای همکاری خلیج فارس با امضای روسیه ادعاهای واهی خود را درباره جزایر سه گانه ایرانی تکرار کرد؛ ایران واکنش نشان داد

تعلق ابدی

جزایر سه گانه تعلق ابدی به ایران داشته و صدور این گونه بیانیه‌ها با روابط دوستانه ایران و همسایگان مغایرت دارد

گزارش تیریک را در صفحه ۳ بخوانید

درگذشت احمدرضا احمدی از پیشگامان شعر نو در هشتاد و سه سالگی

قافیه در باد گم می‌شود

بیادداشت‌هایی از: علی باباچاهی، فریدون مجلسی، احمد پوری

صفحه ۸



عکس: آیین ۹۰

سرمقاله

در مرگ یکی از پیشگامان شعر نو



محمد شمس لنگرودی

در روزگاران گذشته تحولات خیلی دیر انجام می‌شد. پنجاه سال، صد سال، دویست سال می‌گذشت تا یک سنت به سنت دیگر و یک مکتب به مکتبی دیگر تبدیل شود؛ اما در جهان مدرن یا اگر به معنای کلی در نظر بگیریم، جهانی که در حال ورود به وضعیت مدرن است، تحولات خیلی سریع‌تر رخ می‌دهند. دیگر مثل گذشته نیست که برای تبدیل مکتبی مانند خراسانی به عراقی صد سال زمان نیاز باشد. ده یا بیست زمان دیگر کافی است. نتیجه اینکه پس از مشروطیت که نیما تحولی در شعر ما به وجود آورد، با فاصله‌هایی کوتاه مرتب تحول در شعر نو یا شعر آزاد پیدا شد که اول نیما بود و بعد شاملو بود و هوشنگ ایرانی و دیگران بودند و البته ترتیب زمانی مدنظرم نیست. واقعیت این است که احمدرضا احمدی بعد از هوشنگ ایرانی، یکی از تأثیرگذارترین شاعران بود. احمدرضا احمدی در واقع دیالوگی زیبایی شناختی با نیما یوشیج داشت و سبکی به اسم «موج نو» را پدید آورد. احمدرضا احمدی یکی از بنیان‌گذاران شعر مدرن در ایران بود. حالا اینکه در مجموع کیفیت شعرش چگونه بود بحثی دیگر است؛ اما او در سن کم جریان «موج نو» را در شعر معاصر به وجود آورد که بعدها از آن شاخه‌های متعددی با نام‌های مختلف پیدا شد؛ بنابراین جایگاه او باید به‌عنوان یکی از پیشگامان شعر نو محسوب شود. شعر نو ما، مثل وجوه دیگر زندگی ما همیشه، اگر نگویم آلوده به سیاست، اما با احتیاط می‌توان گفت درآمیخته با سیاست بود...

ادامه در صفحه ۸

...کاش من هم شاعر بودم



هوشنگ کامکار

سال‌ها پیش زمانی که هنوز سندنج بودم با شعر احمدرضا احمدی آشنا شدم؛ همان طوره که مشغول خواندن و آشنایی با اشعار بسیاری دیگر همچون سهراب سپهری و احمد شاملو و... بودم. پس از آن به تهران آمدم و در دانشکده هنرهای زیبا، موسیقی خواندم. مشغولیت به موسیقی باعث آشنایی و مراوده بیشتر من با شعرا شده بود. خاطرم هست که آن زمان مشغول کار روی اشعار سهراب سپهری بودم و همین امر باعث آشنایی نزدیک و معاشرت من با احمدرضا احمدی شد. او من را برای کار روی اشعار سپهری بسیار تشویق و البته راهنمایی کرد. هم افکار و زندگی سپهری را می‌دانست و هم شعر او را. همین هم باعث شد از احمدرضا بخواهم اشعار سپهری را دکلمه کنم. احمدرضا هم پذیرف و دکلمه را بر عهده گرفت. همین فرایند ارتباط من و او را بیشتر کرد و البته که برای من بسیار مفید و ارزشمند بود. از آن زمان به بعد هر کار موسیقی که انجام دادم، ایشان، هم نظر می‌داد و هم تشویق می‌کرد. به خاطر دارم در در آلبوم «گلستانه» احمدرضا احمدی از لحاظ معنوی و فکری کمک بسیاری به من کرد. گاهی هر روز تماس می‌گرفت هم احوال‌پرسی می‌کرد و هم از کار پرس‌وجو. من هم به‌خاطر احترامی که برای احمدرضا قائل بودم، تلاش می‌کردم واقعا کار کنم. آلبومی که با اشعار بیژن جلالی و آهنگ‌سازی من منتشر شد هم به همین منوال پیش رفت. احمدرضا شناخت خوبی از جلالی داشت و این شاعر بزرگ را هم او به من معرفی کرد و پس از آن همواره همچون یک معلم پیگیری بود تا فرایند ساخت آلبوم طی شود. آلبوم کوچ بنفشه‌ها هم که با اشعار شفیعی‌کدکنی تولید شد، با ارائه نظر و پشتیبانی ایشان همراه بود. احمدرضا احمدی همیشه اشعار و شعرای ارزشمندی را به من معرفی می‌کرد و تا پایان و به‌ثمر رسیدن کار همراه می‌شد. شعر احمدرضا احمدی و کاری که او برای ادبیات فارسی کرد، بسیار ارزشمند است. اشعار او گاهی آن قدر من را تحت تأثیر قرار می‌داد که با خود می‌گفتم کاش من هم شاعر بودم. کار احمدرضا نهنه‌ها بر من بلکه حتی بر بسیاری از شعرا هم تأثیرگذار بود. او همچنین از اعضای قدیمی کانون پسرورث فکری کودکان و نوجوانان بود که آنجا هم به جوانان و موزیسین‌های بسیاری کمک کرد. احمدرضا احمدی به معنای واقعی کلمه سلامت و خانواده‌دوست بود. هر زمان حال و روز خوبی بابت اوضاع و احوال روزگار نداشتم، من را به زندماندن، کار و حضور خانواده‌ام دلگرم و مشتاق می‌کرد. اگر از من پرسیدند احمدرضا احمدی را چطور و چگونه به خاطر می‌آورم، خواهم گفت که باارزترین ویژگی او از نگاه من حفظ شخصیت هنری‌اش بود. در توصیف و تحلیل یک نویسنده، شاعر، هنرپیشه، موسیقی‌دان و به‌طور کلی هنرمند، آثار هنری ۷۰ درصد دخیل است اما ۳۰ درصد دیگر شخصیت هنری و حفظ آن است. احمدرضا احمدی آثار ارزشمندی خلق کرد اما شخصیت هنری او، حفظ این شخصیت هنری و به قول معروف کارهایی که نکرد از افتخارات او هستند.

به دوستی با او افتخار می‌کنم و معتقدم «پرواز را به خاطر بسپار... برنده مردنی است».

روایت معاصر از رخدادهای تاریخی در گفت‌وگو با

«عادل یزدی»، نقاش، مجسمه‌ساز و هنرمند شیرازی

زن در آثار من نمادی از جنگ برای هویت زیستی معاصر است

«عادل یزدی» نقاش، مجسمه‌ساز و هنرمند شیرازی نزدیک به سه دهه است که به خلق آثار نقاشی، مجسمه و چاپ دستی مشغول است. حضور و سکونت او در خانه شمشیرگرهای بافت تاریخی شیراز باعث شد...

صفحه ۱۱



شورای همکاری خلیج فارس با امضای روسیه ادعاهای واهی خود را درباره جزایر سه گانه ایرانی تکرار کرد؛ ایران واکنش نشان داد

تعلق ابدی

جزایر سه گانه تعلق ابدی به ایران داشته و صدور این گونه بیانیه‌ها با روابط دوستانه ایران و همسایگان مغایرت دارد

گزارش تیریک را در صفحه ۳ بخوانید

اولین روز نشست ناتوو حواشی آن

سورپرایز اردوغان خشم زلنسکی

۵

مخابرات در آستانه جراحی؟

۴

بازخوانی وقایع ۲۳ تیر ۱۳۳۰ در گفت‌وگو با سیدحسن امین

کشتاری که فرصت مصالحه را از مصدق گرفت

عبدالرحمن فتح‌اللهی: بعدازظهر ۲۳ تیر سال ۱۳۳۰ در تهران و نیز خوزستان تظاهرات وسیعی به دعوت حزب توده برگزار شد که به منظور اعتراض به ورود آوئل هرینم، دیپلمات آمریکایی، به تهران رخ داد. بعد از درگیری فیزیکی در جریان اعتراضات، واحدهای ارتش و شهرستانی با تانک وارد میدان بهارستان و خیابان شاه‌آباد شدند و معترضان را به کلوله بستند که تلفات سنگینی به بار آمد. اعتراضات و کشتاری که در آن روز (۲۳ تیر ۱۳۳۰) هم‌زمان با سفر آوئل هرینم به تهران روی داد، جزء مقاطعی است که با وجود حساسیت و اهمیت بالایش، کمتر به آن پرداخته شده است. در گفت‌وگو با سیدحسن امین سعی شده نگاه دقیق‌تری بر دلایل شکل‌گیری آن اعتراضات و عوامل به خشونت کشیده‌شدن تظاهرات مردمی در آن روز و در نهایت کشتار در تهران و خوزستان داشته باشیم.

این گزارش را در صفحه ۶ بخوانید

و دانشجوئی، آن قدری عقلم رسید که مانند محمدرضا باهنر، با واقعا دغدغه دموکراسی داشتیم. در نقطه‌ای از بحث، رو به من پرسید چرا ما محکومیم به شما اصلاح‌طلبان رای دهیم؟ چرا من نمی‌توانم به فردی سکولار و غیرمذهبی رای دهم؟ و حال که کاندیدای مورد قبولم را نمی‌یابم، چرا باید از سسر ناچاری، بین بد و بدتر انتخاب کنم و به اصلاح‌طلبان رای دهم؟ چرا وقتی گروهی را قبول ندارم، باید خود را درگیر مناسبات آن کنم؟ فایده مشارکت من و رفیق ما هم با آن همه دغدغه دموکراسی، شوربخانه، به سلک واقعیت این است که جوابی که حتی برای خودم قانع‌کننده باشد، نداشتم. چه باید می‌گفتم؟ آیا باید می‌گفتم: بنده خدا! همین که اجازه اظهارنظر و حیات سیاسی داری، برو خدا را شکر کن! اما آخر این هم شد حرف؟! خوشبختانه در همان سرمستی جوانی

روان و آن بیان شیوا!

ادامه در صفحه ۱۱



مجمع مجالس آسیایی (APA) در تهران برگزار شد

حضور هم‌زمان ۲۲ هیئت پارلمانی در تهران

۲

بیادداشت

منافع ملی؛ تکاپوی منطقه‌ای



محمود اشرفی

برایند ژئوپلیتیک مفهوم چندان پیچیده‌ای نیست. رویارویی دولت‌های منطقه‌ای در راستای منافع ملی سرانجام به یک تعادل استراتژیکی می‌انجامد. رهاورد این نقطه تعادل هیچ‌گاه برابری نبوده و نقطه تعادل شکل‌گرفته میان دو کشور به گرانبیکه منافع یکی از طرفین نزدیک‌تر است. عوامل بسیاری در نزدیک شدن نقطه تعادل استراتژیکی به منافع ملی تأثیرگذار است. در اینجا موضوع مزیت‌های نسبی هر کشور مطرح می‌شود؛ جغرافیا و مزیت ژئوپلیتیک، توانمندی اقتصادی-نظامی و از همه مهم‌تر دیپلماسی. بهره‌مندی از ویژگی‌های ژئوپلیتیک و منابع اقتصادی و نظامی بدون به‌کارگیری دیپلماسی کارا در کشاکش تأمین منافع ملی کارساز نخواهد بود. در این میان دیپلماسی نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. احساس عدم حسن هم‌جواری می‌تواند به اجماع منطقه‌ای یک دولت منجر شود که در این میان کشورهای کوچک شرکت‌کننده در این اجماع نقطه تعادل استراتژیکی را به منافع ملی شان نزدیک‌تر می‌کنند. اختلاف ایران با عربستان و کویت بر سر میدان گازی آرش خلیج فارس در چنین سازوکار سیاسی‌ای جای می‌گیرد. کشور مصنوع و هندسی کویت که در امتداد خطکش استعمارگران انگلیسی شکل گرفت، ادعای بی‌پایه سهم نبودن ایران از میدان آرش را مطرح می‌کند؛ کویتی که در عهد باستان بخشی از امپراتوری ایرانی ساسانی بود. یگانه راه اصولی برای افزایش قدرت چانه‌زنی، دیپلماسی است. راه‌های زیادی برای جلوگیری از شکل‌گیری اجماع منطقه‌ای علیه منافع ملی کشورمان وجود دارد. نخستین گام زدودن احساس تهدید منطقه‌ای است. احساس تهدید دیپلماسی را ناکارا کرده و مستعمره‌ای که تنها شش دهه از استقلال آن می‌گذرد، کنش‌هایی سیاسی در تضاد با منافع ملی کشورمان خواهد داشت.

انا لله و انا الیه راجعون
درگذشت بزرگ‌گنای خاندان
حاجیه خانم فخری فلسفی تنکابنی
میبیه مرحوم آیت الله العظمی شیخ محمدرضا تنکابنی و متعلقه مرحوم آیت الله حاج شیخ مصطفی مسجدجامعی را به اطلاع می‌رسانیم. مراسم تشییع آن مرحومه چهارشنبه بیست و یکم تیر ماه ۱۴۰۲ در قم ساعت ۵ بعد از ظهر از مقابل مسجد امام حسن عسکری به سمت حرم مطهر حضرت معصومه برگزار می‌شود. متعاقباً مراسم ختم همان روز چهارشنبه ۱۲ تیرماه بعد از نماز مغرب و عشا در مسجد الغدیر قم بلوار الغدیر برگزار می‌شود
مجلس ختم تهران نیز روز جمعه ۲۳ تیرماه ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر در مسجد المصطفی میدان حسن آباد برگزار خواهد بود
حضور پر مهر شما موجب شادی روح آن مرحومه و تسلی خاطر بازماندگان خواهد بود.

مسجدجامعی، فلسفی تنکابنی، مدرس زاده، فلسفی، فرید، تنکابنی
مر تفضوی، علوی، هاشمی گلپایگانی، گلپایگانی صفاخواه، مدینه‌ای، لواسانی سبط الشیخ، عاصمی، نخبجویی، خادمیان، سعید تهرانی، تهرانی